

Μητρ. Μαρωνείας: “Η σημασία της ενανθρωπήσεως του Θεού”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονα

Καθώς ένας ακόμη χρόνος ανατέλει ή Ἐκκλησία μας λαμβάνει ἀφορμή, ὥστε νὰ βοηθήσει τὸν ἄνθρωπο νὰ συνειδητοποιήσει γιατί τοῦ δίνεται ὁ χρόνος τῆς ζωῆς του καὶ ποῖος εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος νὰ τὸν ἀξιοποιήσει. Τὸ κάνει δὲ σὲ πείσμα τῶν καιρῶν, σὲ ἀντίθεση πρὸς τὸ κοσμικὸ φρόνημα καὶ τὴν ἐμπορικὴ σκοπιμότητα, ἀρνούμενη νὰ συγκατατεθεῖ στὴν ἀντίληψη ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ χρόνου εἶναι μίᾳ ἀκόμῃ ἀφορμὴ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ὁ ἄνθρωπος ὡς καταναλωτῆς, ποὺ πρέπει νὰ συμπεριφερθεῖ ὅπως ἐπιβάλλει ἡ ἀγορά.

Ἡ Ἐκκλησία θέλει τὸν ἄνθρωπο χαρούμενο καὶ ὀλοκληρωμένο. Κατανοεῖ δὲ ὅτι γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ αὐτό, ὁ ἄνθρωπος χρειάζεται τὴν ἀλήθεια κι ὄχι τὸν ὅποιο μύθο, ὁ ὁποῖος τὸ μόνο ποὺ κατορθώνει εἶναι νὰ ἐγκλωβίσει τοὺς ὀπαδούς του στὸ φαντασιακὸ καὶ τὴν ψευδαίσθηση.

Ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώνει καὶ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο σὲ ὑπεύθυνες καὶ οὐσιαστικὲς ἀποφάσεις. Καί αὐτό εἶναι κομβικὸ, μιᾶς ποὺ ἡ ἀρχὴ τοῦ κάθε χρόνου, πέρα ἀπὸ

ὅλα τὰ ἄλλα, σημασιοδοτεῖ ταυτόχρονα καὶ ἓνα ἀκόμη βῆμα πρὸς τὸ τέλος τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς μας, ὁ ὁποῖος εἶναι περιορισμένος κι ὄχι ἄπειρος.

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ χρόνου προβάλλει τὸ πρόσωπο τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ὅχι μόνον ἐν ὄψει τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῶν Φώτων, στὴν ὁποία πρωταγωνιστεῖ, ἀλλὰ κυρίως γιατί εἶναι τὸ κορυφαῖο πρόσωπο σὲ αὐτό πού ὀνομάζουμε ἀσκητικὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἶναι ἡ προσωποποίηση τῆς νικηφόρας πάλης ἐνάντια στὴ σαρκικότητα καὶ ἡ ἀπόδειξη τοῦ πόσο ἐξυψώνεται ὁ ἄνθρωπος μέσα ἀπὸ ἓναν τέτοιο τρόπο ζωῆς, ὥστε κατανικώντας τὶς ἐπίγειες ἐξαρτήσεις καὶ ροπές νὰ πορεύεται μὲ ἐλευθερία καὶ ὀρθοκρισία πρὸς τὴν Ἀλήθεια.

Τὸ μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν ἀρχὴ τοῦ ἔτους εἶναι ἀπλό στή διατύπωση του καὶ συντρηπτικό στήν ἀλήθεια του. Ὁ χριστιανὸς δὲν μπορεῖ μάταια νὰ σπάταλα τὸν χρόνο τῆς ζωῆς του. Ἡ Ἐκκλησία τὸν καλεῖ σὲ αὐτο γιὰ τὸ ὅποιο πλάστηκε, νὰ ζεῖ ἐλεύθερος «ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ».

Ὁ Πρόδρομος τῆς Χάριτος προβάλλεται ὡς τὸ ὑπόδειγμα ἐκεῖνο πού διαβεβαιώνει τὸν καθένα μας γιὰ τὴν ἱκανότητα τῆς ἄσκησης νὰ ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν παθῶν, γιὰ νὰ ὀδηγηθεῖ ὁ ἄνθρωπος στὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀγάπη, στὸν ἴδιο τὸν Χριστό!